

[Morten Lange.]

burde være. Jeg håber, at ministeren ved denne eller en ikke alt for fjern lejlighed vil lægge nogle retningslinjer frem, så kan vi jo bygge på dem og se, om vi kan lide dem.

Ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen (Hastrup): Må jeg gøre den enkelte bemærkning til hr. Ivar Nørgaard, at det, der for mig var problemet i foråret med hensyn til 1. april eller 1. oktober, først og fremmest var at få pengene til at slå til. Det var altså et spørgsmål om, hvor meget der var afsat på finansloven til at løse disse opgaver, og jeg kan godt sige, at dér pressede vi beløbet så meget op, som vi overhovedet kunne, for at få klaret tingene. Når vi valgte datoen 1. oktober for de forbedringer, der skulle træde i kraft som følge af reformen, var det altså simpelt hen, fordi der ikke var midler til at gøre det på en ordentlig måde, hvis man skulle have valgt 1. april.

Hr. Morten Lange ville meget gerne ind i en principiel diskussion om hele tjenestemandssystemet. Jeg for mit vedkommende må nu forbeholde mig først at få en betænkning fra tjenestemandskommissionen. Det er jo rigtigt, at kommissoriet ikke omfatter de overenskomstansattes problemer. Hvis vi på dette tidspunkt — der har før i folketinget været en diskussion om dette spørgsmål — skulle til at ændre kommissoriet og begynde helt forfra, tror jeg, det ville blive en meget langvarig sag, og så ville problemerne måske vokse yderligere. Jeg mener, at staten og kommunerne, det offentlige i det hele taget, godt kan have forskellige ansættelsesformer, men min umiddelbare opfattelse er den, at de forskellige ansættelsesformer, når alt tages i betragtning, risiko, fordelé ved den ene eller den anden ansættelsesform etc., giver den enkelte det samme, ikke i kroner og øre begribeligvis, men altså når hensyn tages til fordelé og risiko. I øvrigt mener jeg, at nu må foreløbig tjenestemandskommissionen afgive sin betænkning.

(Kort bemærkning).

Ivar Nørgaard: Nu er det altså ikke mere spørgsmålet om, hvorvidt man kan gennemføre love med tilbagevirkende kraft, der er det afgørende, men nu er det pengene, og

der vil jeg bare gøre opmærksom på, at den samme regering, som altså ikke mente, at der var penge til at gennemføre reformen fra 1. april, senere har udbetalt 125 mill. kr. til landbruget, som der heller ikke var penge til, og nu har underskud på statsregnskabet; det må altså være viljen, det skortede på.

(Kort bemærkning).

Morten Lange: Jeg vil gerne takke ministeren for det supplerende svar. Jeg synes i og for sig, det var en temmelig klar indikation af, at man vil prøve på at opretholde to lønsystemer, men nærme dem så meget som muligt til hinanden, og jeg tror, at det er en vigtig ledestjerne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til lønningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til normeringslov for Grønland for finansåret 1968-69.

(Lovforslaget (nr. 37) findes i tillæg A. sp. 779, fremsættelsen i tidenden sp. 229).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Knud Hertling: Det er for mig og uden tvivl også for en stor del folk i Grønland en meget stor tilfredsstillelse gennem dette forslag til normeringslov for Grønland at få bekræftet, at en retfærdig sag i sidste ende fortsat har en mulighed for at sejre.

I en sådan situation kan det dog aldrig helt undgås, at nogle føler en vis bitterhed over, at det har taget så lang tid at komme til den rette erkendelse af visse personers værdi som medarbejdere i det grønlandske samfund. Den manglende erkendelse af visse grupper medarbejders værdi er i Grønland gennem tiderne først og fremmest